

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2026.gada 9.jūlijā

Senāts šādā sastāvā: senatore referente Laura Konošonoka, senatori Jānis Pleps un Rudīte Vīduša

rakstveida procesā izskatīja SIA „SS” blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2026.gada 21.maija lēmumu, ar kuru noraidīts SIA „SS” lūgums par Konkurences padomes 2026.gada 5.marta lēmuma Nr. 11 (Prot. Nr. 11., 2.§) darbības apturēšanu daļā par SIA „SS” uzlikto tiesisko pienākumu.

Aprakstošā daļa

[1] Konkurences padome (turpmāk – padome) laikā no 2019.gada 8.decembra līdz 2024.gada 20.februārim saņēma vairākus iesniegumus par pieteicējas – SIA „SS” – rīcību, liedzot pieeju lietotāja profilam tās tiešsaistes sludinājumu platformāss.lv (turpmāk – platforma ss.lv) gadījumos, kad lietotājs vienlaicīgi izvietoja sludinājumus gan platformā ss.lv, gan arī pieteicējas konkurentu sludinājumu platformā pp.lv. Padome uzsāka izpēti par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu tiešsaistes sludinājumu platformu tirgū.

Ar padomes 2026.gada 5.marta lēmumu Nr. 11 (Prot. Nr. 11., 2.§) (turpmāk – padomes lēmums) pieteicējas darbībās konstatēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 102.pantā noteiktā aizlieguma pārkāpums. Padomes lēmumā secināts, ka dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana tika īstenota konkurentus izslēdzošas prakses veidā, kas izpaudās kā sludinājumu dzēšana vai lietotāju kontu bloķēšana, ja platformas ss.lvlietotāji sadarbojās ar SIA „INBOKSS” pārvaldīto sludinājumu platformapp.lv.

Ar padomes lēmumu pieteicējai uzlikts naudas sods un uzlikti vairāki tiesiskie pienākumi.

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu, lūdzot atcelt padomes lēmumu. Vienlaikus ar pieteikumu tiesā iesniegts arī lūgums apturēt padomes lēmuma nolēmuma daļas 2.2.punktu, kas uzliek pienākumu pieteicējai trīs mēnešu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas precizēt vai izveidot platformas ss.lv lietošanas noteikumus un tajos paredzēt:

2.2.1. skaidru objektīvo iemeslu uzskaitījumu sludinājumu dzēšanai un lietotāju kontu bloķēšanai, tostarp, skaidri norādot, kādos gadījumos lietotāja konts var tikt bloķēts uz noteiktu vai nenoteiktu laiku;

2.2.2. lietotāju sūdzību izskatīšanas un pieteicējas atbilžu pārsūdzības kārtību, tostarp norādot skaidru lietotāju sūdzību izskatīšanas termiņu;

2.2.3. pieteicējas pienākumu nodrošināt, ka platformas ss.lv lietotājiem laikus tiek sniegts skaidrojums par sludinājuma dzēšanas un kontu bloķēšanas iemesliem gan gadījumos, kad saņemta lietotāja sūdzība, gan gadījumos, kad pieteicēja vienpusēji ir veikusi sludinājuma dzēšanu vai konta bloķēšanu, ja pieteicējas rīcībā ir lietotāja norādītā kontaktinformācija, kuru izmantojot lietotājs ir sasniedzams;

2.2.4. tiesības pieteicējai pilnveidot precizētos/izveidotos platformas ss.lv lietošanas noteikumus, ja noteikumos ietvertās situācijas praksē mainās, saglabājot iepriekš uzskaitītajos punktos minētos nosacījumus.

Lūgums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Padome, nosakot detalizētus un saturiski plašus pienākumus attiecībā uz platformas ss.lv lietošanas noteikumu izstrādi un to piemērošanas kārtību, ir pārsniegusi pilnvaras un rīkojusies pretrunā vispārējiem tiesību principiem. Iestādes rīcības brīvība konkurences tiesību piemērošanā ir ierobežota ar likumā noteikto mērķi – konkrēta konkurences kropļojuma novēršanu vai pārtraukšanu –, un tā nedrīkst tikt izmantota vispārīgai uzņēmuma komercdarbības procesu regulēšanai.

[2.2] Uzliktie pienākumi veido pastāvīgu un visaptverošu uzņēmuma iekšējās darbības regulējumu, kas līdzinās nozaru regulējumam, nevis pasākumiem, kas vērsti uz konkrēta konkurences pārkāpuma izbeigšanu. Šāda pieeja neatbilst samērīguma principam, jo padomes lēmumā nav pamatota tiesiskā pienākuma saikne ar nepieciešamību izbeigt konkurences tiesību pārkāpumu vai novērst tā atkārtošanos un nav izvērtēti mazāk ierobežojoši līdzekļi attiecīgā mērķa sasniegšanai.

[2.3] Platformas ss.lv lietošanas noteikumu tūlītēja izpilde radītu pieteicējai būtiskas un grūti novēršamas sekas, jo tās priekšnoteikums ir ilgtermiņa, strukturālu un faktiski neatgriezenisku izmaiņu ieviešana platformas iekšējos procesos, informācijas sistēmās un komercdarbības organizācijā, kuru atcelšana vēlāk pat formāli nebūtu iespējama bez būtiskas iejaukšanās uzņēmuma darbības modelī un informācijas tehnoloģijas (turpmāk – IT) infrastruktūrā.

[2.4] Pieteicējai netika nodrošināta iespēja izteikties par visiem padomes lēmuma nolēmuma daļas 2.2.punktā ietvertajiem noteikumiem.

[3] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2026.gada 21.maija lēmumu noraidīts pieteicējas lūgums apturēt padomes lēmuma nolēmuma daļas 2.2.punktā uzlikto tiesisko pienākumu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicēja nav pamatojusi pagaidu aizsardzības objektīvu un neatliekamu nepieciešamību. Pieteicēja nav norādījusi, kādas strukturālas izmaiņas platformas ss.lv iekšējos procesos tai ir jāveic, kāpēc veicamās izmaiņas ir neatgriezeniskas un kā izpaužas būtiskā iejaukšanās pieteicējas IT infrastruktūrā un pieteicējas darbības modelī. Pieteicēja nav pamatojusi savu viedokli par nesamērīgu resursu nepieciešamību izmaiņu ieviešanai.

[3.2] Pieteicējai uzliktā tiesiskā pienākuma mērķis ir nodrošināt, ka pieteicēja neatjauno tās piemēroto izslēdzošo praksi, kas izpaudās, dzēšot platformas ss.lv lietotāju sludinājumus un bloķējot lietotāju kontus, ja platformas ss.lv lietotāji sadarbojās ar pieteicējas konkurentu. Pieteicējai uzliktais tiesiskais pienākums ir vērsts uz dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas seku novēršanu un turpmāku konstatētā pārkāpuma nepieļaušanu, lai sasniegtu Konkurences likuma 2.pantā minētos mērķus. Tāpēc ir sagaidāms, ka pieteicēja piemēro vienlīdzīgus un objektīvus nosacījumus pret visiem platformas ss.lv lietotājiem, nevēršoties pret tiem lietotājiem, kas sludinājumus izvieto arī konkurentu platformās. Tādēļ nav pamata apgalvot, ka iekšējo procesu rakstveida fiksēšana platformas ss.lv lietošanas noteikumos pieteicējai varētu radīt būtisku kaitējumu vai zaudējumus. Padome būtībā uzdod pieteicējai rakstveidā nostiprināt darbības principus un pieeju, kas pieteicējai pašlaik jau ir jāpiemēro.

[3.3] Nav pamata uzskatīt, ka platformas ss.lv lietošanas noteikumu precizēšana varētu prasīt būtisku pielāgošanos no lietotāju puses, jo lietotāju paradumiem bija jāmainās jau pieteicējas pārkāpuma izbeigšanas brīdī. Līdz ar to lietošanas noteikumu atbilstoša noformēšana nevar negatīvi ietekmēt lietotājus.

[3.4] Pieteicēja nav pamatojusi subjektīvā kritērija izpildi, jo tās norādītie argumenti par būtisku kaitējumu vai grūti novēršamiem zaudējumiem nav cēloniski saistīti ar pieteicējai uzliktā tiesiskā pienākuma izpildi. Tādēļ pieteicējas lūgums piemērot pagaidu aizsardzību ir noraidāms.

[4] Par apgabaltiesas lēmumu pieteicēja iesniedza blakus sūdzību, norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Tiesas secinājumi par subjektīvā kritērija neizpildīšanos ir nepamatoti. Atbilstoši pieteicējas programmēšanas inženiera apliecinājumam padomes lēmuma nolēmuma daļas 2.2.punkta izpilde prasa izmaiņas piecos sistēmas moduļos ar kopējām aplēstajām izmaksām 14 400 *euro*, neskaitot pievienotās vērtības nodokli. Šāds finansiālais slogs ir nesamērīgs salīdzinājumā ar tiesiskā pienākuma mērķi, it īpaši ņemot vērā, ka platformas ss.lv lietošanas noteikumi jau tikuši pārskatīti un aktualizēti 2021.gada 25.novembrī, savukārt padome nav identificējusi, kuri konkrēti noteikumu elementi neatbilst minētā lēmuma prasībām.

Padomes lēmumā prasītā detalizētā sludinājumu dzēšanas un kontu bloķēšanas iemeslu publiska izpaušana ir pretrunā ar pieteicējas legītimajām drošības interesēm, jo sniegtu priekšrocību negodprātīgiem lietotājiem, ļaujot tiem apiet platformas drošības mehānismus.

[4.2] Konkrētajā gadījumā izpildās arī objektīvais kritērijs padomes lēmuma darbības apturēšanai daļā, jo tiesiskais pienākums pārsniedz Konkurences likuma 9.panta piektajā daļā un Padomes 2002.gada 16.decembra regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82.pantā, (turpmāk – regula Nr. 1/2003) 7.pantā paredzēto. Proti, tiesiskais pienākums regulē vispārīgu platformas darbību nākotnē, nevis pilda pārkāpuma izbeigšanas funkciju.

Gadījumā, kad tiek noteikti plaši vai aktīvu rīcību pieprasoši pienākumi, no iestādes ir sagaidāms īpaši rūpīgs pamatojums par šo pienākumu nepieciešamību un piemērotību konkrētā pārkāpuma novēršanai, tostarp vērtējums par to, vai ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem būtu iespējams sasniegt to pašu mērķi. Padomes lēmumā šāda pamatojuma nav. Padome nav identificējusi, kuri konkrēti pārkāpuma periodā spēkā esošo noteikumu elementi bija cēloņsakarībā ar konstatēto pārkāpumu, nav pamatojusi, kāpēc 2021.gada 25.novembrī pieņemtā platformas ss.lv lietošanas noteikumu redakcija attiecīgo problēmu nenovērš, un nav izvērtējusi mazāk ierobežojošas alternatīvas.

[4.3] Tiesas atteikums vērtēt pieteicējas iesniegtos pierādījumus (2026.gada 20.maijā iesniegto atsaukumi un 2026.gada 21.maijā iesniegto *IT* speciālista apliecinājumu) ir patstāvīgs pamats lēmuma atcelšanai. Lai arī pierādījumi iesniegti pēc tiesas noteiktā termiņa, tam bija objektīvs iemesls. Tiesa ir rīkojusies pretrunīgi, jo, no vienas puses, konstatēja, ka pierādījumi nav pietiekami, bet, no otras puses, atteicās vērtēt iesniegtos pierādījumus.

[5] Padome iesniedza paskaidrojumus, kuros nepiekrīt blakus sūdzībai un uzsver, ka pieteicējas norādītās izmaksas veido vien 0,2 % no pieteicējas 2025.gada peļņas un 0,19 % no 2024.gada peļņas, tādēļ nav uzskatāmas par nesamērīgām. Līdz ar to neizpildās Administratīvā procesa likuma 185.¹panta otrajā daļā noteiktais priekšnoteikums attiecībā uz subjektīvā kritērija izpildi.

Padome uzskata, ka pieteicējas pieļautais pierādījumu iesniegšanas termiņa nokavējums nav bijis objektīvi attaisnojams, jo pieteicējai jau pagaidu aizsardzības lūguma iesniegšanas brīdī bija jāapzinās, ka pagaidu aizsardzības piemērošanas nepieciešamība ir jāapliecina ar atbilstošiem pierādījumiem.

Motīvu daļa

Par iespējamiem procesuāliem pārkāpumiem, izskatot jautājumu par pagaidu aizsardzības piemērošanu

[6] Pieteicēja blakus sūdzībā norāda, ka apgabaltiesas atteikšanās vērtēt lietas materiālos iekļautos pierādījumus ir patstāvīgs pamats tās lēmuma atcelšanai.

Tādēļ Senāts vispirms pārbaudīs, vai tiesas rīcībā ir saskatāms būtisks procesuāls pārkāpums un vai tas var būt pamats tiesas lēmuma atcelšanai, nododot jautājumu par pagaidu aizsardzības piemērošanu jaunai izskatīšanai.

[7] No blakus sūdzības izriet, ka pieteicēja būtisku procesuālu pārkāpumu saskata tajā, ka apgabaltiesa nav vērtējusi tādos pierādījumus, kurus pieteicēja ir iesniegusi dienā, kad tiesa rakstveida procesā izskatīja pieteicējas lūgumu par pagaidu aizsardzības piemērošanu.

Senāts no lietas materiāliem konstatē, ka tiesa, ierosinot lietu, ir noteikusi gan pieteicējas lūguma par padomes lēmuma apturēšanu daļā izskatīšanas datumu – 2026.gada 21.maijs –, gan arī termiņu procesa dalībniekiem papildu paskaidrojumu, lūgumu un pierādījumu iesniegšanai, kā arī noraidījumu pieteikšanai – līdz 2026.gada 8.maijam (*lietas 2. un 95.lapa*). Tādējādi pieteicējai jau laikus bija zināms datums, līdz kuram tā var iesniegt jaunus pierādījumus, un tam neiebilst arī pieteicēja.

Tomēr pieteicēja uzskata, ka pastāvēja objektīvs iemesls papildu pierādījumu iesniegšanai pēc tiesas noteiktā termiņa tādēļ, ka padome paskaidrojumus par pieteicējas lūgumu apturēt padomes lēmuma darbību iesniedza termiņa pēdējā dienā un šajos paskaidrojumos padome apšaubīja pierādījumu pietiekamību attiecībā uz subjektīvā kritērija izpildi.

Senāts šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt. Administratīvā procesa dalībniekiem ir pienākums ievērot gan likumā paredzētos, gan tiesas noteiktos procesuālos termiņus, turklāt procesuālās tiesības ir jāīsteno godprātīgi. Jautājums par pagaidu aizsardzību tiek izlemts īsā laika posmā, pamatojoties uz tiem pierādījumiem, kas tiesai ir pieejami lūguma izskatīšanas brīdī. Tādēļ pieteicējai jau pirms lūguma izskatīšanas bija jānodrošina visu to pierādījumu iesniegšana tiesā, ar kuriem tā pamatoja pagaidu aizsardzības piemērošanas nepieciešamību. Tā kā pieteicēju pārstāv zvērināts advokāts, nav pamata pieņemt, ka pieteicējai nebija saprotama pagaidu aizsardzības lūguma izskatīšanas procesuālā kārtība un ka tikai pēc padomes paskaidrojumu saņemšanas varēja rasties nepieciešamība papildus pamatot pagaidu aizsardzības lūgumā jau izvirzītos argumentus par subjektīvā kritērija izpildi.

Tādējādi Senāts atzīst, ka apgabaltiesas rīcībā, nevērtējot novēloti iesniegtos pieteicējas paskaidrojumus un pierādījumus, pārkāpums nav saskatāms.

Pagaidu aizsardzības piemērošanas pamats

[8] Atbilstoši Konkurences likuma 14.panta pirmajai daļai, ja padome konstatē tirgus dalībnieku darbībās šā likuma 13.panta (dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma) pārkāpumu, tā pieņem lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma uzlikšanu un naudas soda piemērošanu. Arī regulas Nr. 1/2003 5.pants paredz, ka dalībvalstu konkurences iestādes var konstatēt Līguma par Eiropas Savienības darbību 102.panta (dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma) pārkāpumu, pieņemot lēmumu, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu, nosaka pagaidu pasākumus, pieņem saistības un uzliek soda naudas, periodiskus soda maksājumus vai jebkādu citu sodu, kas paredzēts to valstu tiesību aktos.

No padomes lēmuma izriet, ka padome ir konstatējusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 102.pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu pieteicējas darbībās, noteikusi vairākus tiesiskos pienākumus un uzlikusi naudas sodu.

[9] Pagaidu aizsardzības līdzekļu tiesā mērķis primāri ir efektīva personas tiesību un tiesisko interešu aizsardzības nodrošināšana līdz lietas izskatīšanai pēc būtības, un tie nodrošina vēlākā tiesas sprieduma efektivitāti.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 185.¹panta otrajai daļai pagaidu aizsardzības piemērošanai nepieciešams konstatēt, ka ir izpildīti divi kumulatīvi kritēriji: pārsūdzētais administratīvais akts pirmšķietami ir prettiesisks (objektīvais kritērijs) un administratīvā akta darbība var radīt būtisku kaitējumu vai zaudējumus, kuru novēršana vai atlīdzināšana būtu ievērojami apgrūtināta vai prasītu nesamērīgus resursus (subjektīvais kritērijs). Objektīvais kritērijs nodrošina pagaidu aizsardzības atbilstību lietā sagaidāmajam spriedumam,

savukārt subjektīvais kritērijs pamato nepieciešamību strīdīgās tiesiskās attiecības noregulēt steidzamības kārtā. Tā kā šie kritēriji ir kumulatīvi, tad lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu ir noraidāms, ja konstatēts, ka nav izpildīts kaut viens no tiem.

Vienlaikus, izšķirot jautājumu par nepieciešamību piemērot pagaidu aizsardzību, nav pamata neņemt vērā Senāta judikatūrā izteikto atziņu, ka abi kritēriji būtu jāskata kopsakarā. Proti, jo lielāka ticamība, ka pieteikums tiks apmierināts, jo zemāka robeža nosakāma, vērtējot, vai pieteicēja interešu aizskārums ir pietiekoši būtisks, lai būtu pamats apturēt administratīvā akta darbību. Minētais pamatojams ar apsvērumu, ka, apturot administratīvā akta darbību, tiesai ir jāaskaņo pieteicēja un citu procesa dalībnieku, kā arī sabiedrības pamatotās intereses (sal. *Senāta 2007.gada 18.maija lēmuma lietā Nr. SKA-388/2007, A42297206, 17.punktu, Senāta 2020.gada 17.jūlija lēmuma lietā Nr. SKA-1142/2020, [ECLI:LV:AT:2020:0717.A420216317.12.L, 8.punktu](#)*).

[10] Apgabaltiesa ir konstatējusi, ka pieteicēja nav pamatojusi subjektīvā kritērija izpildi, jo pieteicējas argumenti par būtisku kaitējumu vai grūti novēršamiem zaudējumiem nav cēloniski saistīti ar tai noteiktā tiesiskā pienākuma izpildi, un tādēļ pieteicējas lūgumu ir noraidījusi. Pieteicēja blakus sūdzībā iebilst šādam tiesas vērtējumam un uzskata tiesas argumentāciju par nepietiekamu – it īpaši tādēļ, ka tiesa vispār nav vērtējusi objektīvo kritēriju.

Tā kā apgabaltiesa pagaidu aizsardzības lūguma noraidīšanu pamatoja tieši ar subjektīvā kritērija neizpildi, Senāts vispirms vērtēs subjektīvo kritēriju.

Par subjektīvo kritēriju

[11] Apgabaltiesas lēmumā, atsaucoties uz judikatūru, pamatoti norādīts, ka konkurences tiesībās ir īpaši jāpamato, kāpēc administratīvā akta radītās sekas nav panesamas (*Senāta 2025.gada 14.novembra lēmuma lietā Nr. SKA-909/2025, [ECLI:LV:AT:2025:1114.A43004725.7.L, 8.punkts](#)*).

Tomēr apgabaltiesa ir kļūdījusies, secinot, ka pieteicējas argumenti par būtisku kaitējumu vai grūti novēršamiem zaudējumiem nav cēloniski saistīti ar tai noteiktā tiesiskā pienākuma izpildi.

[12] Pieteicēja norāda, ka noteikto tiesisko pienākumu tūlītēja izpilde tai radīs būtiskas un grūti novēršamas sekas, jo to priekšnoteikums ir ilgtermiņa, strukturālu un neatgriezenisku izmaiņu ieviešana platformas ss.lv iekšējos procesos, informācijas sistēmās un komercdarbības organizācijā. Izmaiņu atcelšana vēlāk nebūs iespējama bez būtiskas iejaukšanās uzņēmuma darbības modelī un IT infrastruktūrā, tās neatgriezeniski mainīs platformas darbības arhitektūru, lēmumu pieņemšanas loģiku un risku pārvaldības modeli.

Senāts šiem apsvērumiem piekrīt. Pieteicējai ir noteikts pienākums ne vien pārstrādāt platformas ss.lv lietošanas noteikumus, bet arī ieviest izmaiņas platformas iekšējos procesos un informācijas sistēmās (sk. *programmēšanas inženiera atzinumu lietas 140.lapā*). Tātad šo lietošanas noteikumu izstrāde ietekmē platformas darbības organizāciju un pārvaldību, iejaucoties platformas autonomijā.

Senāts ņem vērā, ka padome nav vērtējusi to, ka pēc pārkāpuma perioda beigām pieteicēja jau ir pārstrādājusi platformas ss.lv lietošanas noteikumus (*ss.lv lietošanas noteikumi ir pieņemti 2021.gada 25.novembrī*). Platformas lietošanas noteikumi netiek veidoti tiesisko attiecību noregulēšanai īstermiņā, tie regulē komersanta un platformas lietotāja tiesības, pienākumus un atbildību, citstarp nodrošinot, ka konkrētā interneta platforma darbojas droši, godīgi un saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem. Pārāk bieža vai nepietiekami pamatota lietošanas noteikumu maiņa var mazināt lietotāju uzticēšanos, radīt neskaidrības komersanta un platformas lietotāju starpā, kā arī radīt juridiskus, operacionālus un reputācijas riskus. Izmaiņas platformas saistošajos noteikumos būtu jāveic tikai tad, ja tam ir skaidrs pamatojums, kas balstīts atbilstošā juridiskā izvērtējumā, un nodrošināta pienācīga lietotāju informēšana. Tomēr pārsūdzētajā tiesas lēmumā šāda vērtējuma nav.

[13] Ņemot vērā minēto, Senāts atzīst, ka padomes lēmuma nolēmuma daļas 2.2.punkta nekavējoša izpilde rada pieteicējai būtiska kaitējuma vai zaudējumu risku, kura novēršana, ņemot vērā veicamo izmaiņu raksturu, varētu būt apgrūtināta. Līdz ar to ir konstatējama subjektīvā kritērija kā priekšnoteikuma pagaidu aizsardzības piemērošanai izpilde.

Par objektīvo kritēriju

[14] Pieteicēja norāda, ka padomes lēmums ir prettiesisks, jo šajā lēmumā nav pamatojuma daļā par tiesisko pienākumu noteikšanu, turklāt padome nav pierādījusi, ka pieteicējas rīcība vispār ir radījusi kaitējumu konkurencei. Savukārt padome uzsver, ka tā atbilstoši Konkurences likumam un regulai Nr. 1/2003 ir tiesīga noteikt tirgus dalībniekam tiesiskos pienākumus.

Senāts vispirms pievērsīsies jautājumam par to, vai padome ir pietiekami pamatojusi tiesiskā pienākuma noteikšanu.

[15] Padome lēmumā ir norādījusi, ka tiesiskā pienākuma noteikšana ir vērsta uz dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas seku novēršanu un pārkāpuma pārtraukšanas veidu, tostarp pārkāpuma (turpmāku) nepieļaušanu, lai sasniegtu Konkurences likuma 2.pantā minētos mērķus (*padomes lēmuma 267.punkts*), un ka pieteicējai tiesiskie pienākumi ir nosakāmi, lai nodrošinātu konkurences noteikumu ievērošanu (*padomes lēmuma 268.punkts*).

Senāts piekrīt, ka tiesiskā pienākuma noteikšana var būt vērsta uz konstatētā konkurences tiesību pārkāpuma pārtraukšanu, turpmāku tā nepieļaušanu un ar pārkāpumu radīto seku novēršanu. Arī konkurences tiesību ievērošanas nodrošināšana var būt pamats tiesiskā pienākuma noteikšanai.

Tomēr, lai iestāde pienācīgi noteiktu tiesisko pienākumu, ar norādi uz sasniedzamo mērķi vien nepietiek. Iestādei ir jāsniedz pietiekams pamatojums konkrēta tiesiskā pienākuma noteikšanai. To prasa pamatojuma princips, kas ir nostiprināts Administratīvā procesa likuma 67.pantā un saskaņā ar kuru iestādei ir pienākums rakstveidā izdotajā administratīvajā aktā norādīt uz visiem lietas būtiskajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kā arī izdarītajiem lietderības apsvērumiem un secinājumiem, kāpēc konkrētajā gadījumā attiecīgais lēmums ir nepieciešams (sal. *Senāta 2024.gada 28.augusta sprieduma lietā Nr. SA-2/2024, ECLI:LV:AT:2024:0828.SA000224.4.S, 12.punkts, Senāta 2025.gada 7.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-383/2025, ECLI:LV:AT:2025:1007.A420165122.10.S, 11.punkts*).

[16] Padome pamatoti ir skaidrojusi, ka tiesiskā pienākuma saturs un apjoms katrā lietā ir nosakāms individuāli, ņemot vērā konstatētā pārkāpuma raksturu, apstākļus un nepieciešamību nodrošināt efektīvu pārkāpuma izbeigšanu, tā seku novēršanu vai atkārtota pārkāpuma nepieļaušanu (*Konkurences padomes 2026.gada 8.maija paskaidrojumu 18.punkts*). Tas atbilst arī Senāta iepriekš atzītajam, ka tiesiskā pienākuma satura konkretizācija ir atkarīga no lietas apstākļiem un pamatota ar lietderības un samērīguma apsvērumiem, kā arī vērsta uz dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas seku novēršanu un pārkāpuma pārtraukšanas veidu (*Senāta 2011.gada 7.febrāra sprieduma lietā Nr. SKA-17/2011, A42556907, 17.punkts*). Tomēr padomes lēmumā nav pamatojuma, kas ļautu pārliecināties par tiesiskā pienākuma satura un apjoma izvēli lietas individuālajos apstākļos.

Proti, padome nav pamatojusi, kāpēc situācijā, kad padomes konstatētais pārkāpums jau ir beidzies (*atbilstoši padomes lēmumam pārkāpuma periods ir no 2020.gada 13.marta līdz 2021.gada 27.maijam*), turklāt kopš pārkāpuma beigu datuma ir pagājuši gandrīz pieci gadi, pieteicējai būtu nosakāmi steidzami izpildāmi (*trīs mēnešu laikā no padomes lēmuma spēkā stāšanās dienas*) tiesiskie pienākumi, lai nodrošinātu konkurences noteikumu ievērošanu. Padome nav arī norādījusi apsvērumus par to, kā šādā situācijā tiesiskā pienākuma uzlikšana veicina Konkurences likuma 2.pantā noteikto mērķu sasniegšanu.

Senāts pēc blakus sūdzības tiesvedības ierosināšanas padomei lūdza izteikties par minētajiem apstākļiem. Tomēr arī saņemtajos paskaidrojumos nav izskaidrots, kādēļ tiesiskais pienākums ir nepieciešams un piemērots Konkurences likuma mērķu sasniegšanai. Gan padomes lēmumā, gan paskaidrojumos Senātam padome norāda

dažādi formulēti tiesiskā pienākuma uzlikšanas mērķus, piemēram, konkurences noteikumu ievērošanas nodrošināšana, izslēdzošās prakses neatjaunošanas nodrošināšana, pārkāpuma turpmāka nepieļaušana un pārkāpuma atkārtošanās novēršana. Tomēr šādi abstrakti formulēti mērķi paši par sevi nepamato konkrētā tiesiskā pienākuma nepieciešamību, jo tiem trūkst piesaistes lietas individuālajiem apstākļiem.

[17] Pamatojuma trūkuma dēļ Senātam nav iespējams pārliecināties, vai šāds pienākums ir bijis nepieciešams un samērīgs, proti, vai pieteicējas piedāvātie mazāk ierobežojošie līdzekļi konkrētajā gadījumā varētu būt piemērotāki. Tāpat Senātam nav iespējams izvērtēt pieteicējas argumentus par padomei noteikto pilnvaru pārsniegšanu, jo šie argumenti ir cieši saistīti ar padomes lēmumā norādīto pamatojumu, kurš, kā konstatēts iepriekš, konkrētajā gadījumā iztrūkst.

Nemot vērā minēto, Senāts atzīst, ka padomes lēmumā pirmšķietami nav sniegts pietiekams pamatojums tiesiskā pienākuma noteikšanai, kas savukārt norāda uz padomes lēmuma pirmšķietamo prettiesiskumu šajā daļā. Līdz ar to ir konstatējama arī objektīvā kritērija kā priekšnoteikuma pagaidu aizsardzības piemērošanai izpilde. Šā iemesla dēļ nav nepieciešams analizēt pārējos pieteicējas argumentus par padomes lēmuma pirmšķietamo prettiesiskumu.

Kopsavilkums

[18] Apkopojot visu iepriekš minēto, Senāts secina, ka ir izpildīti pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanas priekšnoteikumi, līdz ar to pieteicējas lūgums par padomes lēmuma darbības apturēšanu daļā ir apmierināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.¹panta pirmās daļas 1.punktu, 323.panta pirmās daļas 3.punktu un 324.panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2026.gada 21.maija lēmumu;

piemērot pagaidu aizsardzību lietā un apturēt Konkurences padomes 2026.gada 5.marta lēmuma Nr. 11 (Prot. Nr. 11., 2.§) nolēmuma daļas 2.2.punkta darbību;

atmaksāt SIA „Zvērinātu advokātu birojs Azanda & Associates” drošības naudu 15eur par SIA „SS” blakus sūdzību.

Lēmums nav pārsūdzams.

L. Konošonoka J. Pleps R. Vīduša